

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/20/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312209261
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Irena Dobňáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8312209261.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: P. O., O. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, o zaplatenie 47,30 Eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č. k. 12Ro/160/2012 - 65 zo dňa 26.11.2012, zhodou hlasov členov senátu takto :

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa.

Vedľajší účastník je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o. trovy odvolacieho konania vo výške 29,29 eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým uznesením rozhodol, že odpor Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778 proti platobnému rozkazu zo dňa 23.8.2012 č. k. 12Ro/160/2012 - 30, doručený Okresnému súdu Humenné dňa 15.10.2012, odmieta ako podaný neoprávnenou osobou. Súd nepriznal navrhovateľovi trovy konania o podanom odpore.

Súd prvého stupňa na základe návrhu na začatie konania rozhodol platobným rozkazom. Platobný rozkaz bol odporcovi riadne doručený do vlastných rúk. Proti tomuto platobnému rozkazu odporca nepodal odpor. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778 doručilo dňa 18.9.2012 prostredníctvom právneho zástupcu súdu oznámenie o vstupe do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Súčasne podaním doručeným súdu dňa 15.10.2012 podalo aj odpor proti platobnému rozkazu.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 10.10.2012 sp. zn. 6Cdo/207/2011 účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda pomoc v spore niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie, kedy sa táto pomoc môže najskôr prejavíť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor. Účinky vedľajšieho účastníctva treba vykladať tak, že tieto nastávajú oznámením tretej osoby súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane niektorého z účastníkov, ale len v takom konaní, v ktorom môže mať tento inštitút zmysel. V tomto prípade odporca nepodal odpor proti platobnému rozkazu. Združeniu

na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vstupom do konania nenastali účinné podmienky vzniku vedľajšieho účastníctva a preto tento subjekt ani nie je účastníkom tohto konania a z tohto dôvodu nemohol podať odpor proti platobnému rozkazu. S poukazom na uvedené súd odmietol odpor Združenia

na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako podaný neoprávnenou osobou. Keďže uznesenie súdu, ktorým je odpor odmietnutý je rozhodnutím, ktorým sa konanie o odpore končí, súd o trovách tohto konania rozhodol tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania o odpore nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu bolo podané odvolanie zo strany Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov. V podanom odvolaní vedľajší účastník zastáva názor, že je presvedčený o tom, že citovaný názor súdu neodzrkadľuje akútnu potrebu ochrany masy neinformovaných a rezignovaných spotrebiteľov práve v skrátanom konaní, keď drvivá väčšina spotrebiteľských vecí sa na súdoch SR stále rieši vydávaním platobných rozkazov v rozpore s § 172 ods. 9 O.s.p., keď súdy SR masovo vydávajú platobné rozkazy aj vo veciach, v ktorých sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ a zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. V týchto prípadoch je jedinou účelnou, hospodárnou a efektívnou pomocou spotrebiteľa predovšetkým vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako vedľajšieho účastníka do konania a preto je potrebné vykladať zákon tak, že združenie tak môže urobiť kedykoľvek do právoplatného skončenia veci. Podanie odporu môže vedľajší účastník uskutočniť v zákonnej lehote, to znamená v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu vedľajšiemu účastníkovi. Platné právo takémuto výkladu oprávnenia vedľajšieho účastníka v skrátanom konaní explicitne nebráni. Ex offio súdna kontrola neprijateľných zmluvných podmienok sa stáva v skrátanom konaní pri vydaní platobného rozkazu v spotrebiteľských veciach len ilúziou.

Inštitút vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p. bol zavedený až novelou O.s.p. č. 384/2008 Z.z. s účinnosťou od 15.10.2008. Právnická osoba vystupujúca v konaní ako vedľajší účastník podľa citovaného paragrafu je od vstupu do konania splnomocnená ex lege, v konkrétnom prípade zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukazuje aj na najnovší Občiansky súdny poriadok Komentár - I. diel. 2. vydanie 2012, autorov Števček/Ficová a kol., str. 327 - 331, ako aj judikatúra Súdneho dvora EÚ v doktrínálnych veciach Oceáno Grupo Editorial, Salvat Editorial, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05 a Godard C-429/05, kde Súdny dvor EÚ v krajinách, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, stanovil pre súdy povinnosť ex offio skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a spotrebiteľov nezaväzovať na plnenie z takýchto nekalých podmienok. Nečinnosť odporcu nemôže byť v takom prípade považovaná za konkludentný súhlas, ale je prejavom len rezignácie neinformovaného spotrebiteľa, ktorý nevie napr. o premlčaní pohľadávky, ktorá je voči nemu uplatňovaná a o neprijateľnosti zmluvných podmienok, z ktorých napriek ich absolútnej neplatnosti žalobca uplatňuje a navyiac súd ho často dostatočne účinne odradí od podania odporu poučením v platobnom rozkaze o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť za odpor proti platobnému rozkazu súdny poplatok, aj keď je to v priamom rozpore s ust. § 4 ods. 2 písm. za) zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. Vedľajší účastník poukazuje na mimoriadne dôležité uznesenia NS SR sp. zn. 2Obdo/27/2012 z 27.8.2012, z ktorého cituje, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda má v zásade právo podať odvolania aj dovolanie. Táto procesná legitímácia je však obmedzená účastníkom, na strane ktorého vystupuje. V prípade,

že účastník nemá procesnú legitímáciu na podanie odvolania a dovolania, nemôže ju mať ani vedľajší účastník. Z uvedeného vyplýva, že akýkoľvek úkon urobený vedľajším účastníkom,

nesmie byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka, na ktorého procesnej strane vystupuje. Z tejto dikcie možno vyvodiť, že súd bude úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník, posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Môže sa stať, že takýto úkon bude vlastne hlavnému účastníkovi na prospech. V tom prípade môže súd zväziť, že takýto úkon vykoná aj napriek nesúhlasu hlavného účastníka. Vedľajší účastník zotráva na podanom odpore a navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil, čím sa ex lege zruší aj vydaný platobný rozkaz.

K podanému odvolaniu sa vyjadril právny zástupca navrhovateľa. Vo vyjadrení uvádza, že vedľajší účastník v podanom odvolaní proti uzneseniu, ktorým súd odmietol odpor podaný vedľajším účastníkom, poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ, podľa ktorej je nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Vedľajší účastník uviedol, že z dikcie § 93 ods. 4 O.s.p. možno vyvodiť, že súd bude úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník, posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti

prípade. Môže sa stať, že takýto úkon vedľajšieho účastníka bude hlavnému účastníkovi na prospech a v takom prípade môže súd zväziť, že takýto úkon vykoná, a to aj napriek nesúhlasu hlavného účastníka. Podľa § 172 ods. 1 O.s.p. súd môže aj bez výslovnej žiadosti navrhovateľa a bez vypočutia odporcu vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúcej zo skutočností uvedených navrhovateľom. V platobnom rozkaze uloží odporcovi povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku a trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Odpor proti platobnému rozkazu sa musí odôvodniť. Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Konaná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Navrhovateľ zastáva názor, že postup súdu bol správny. V predmetnej veci platobný rozkaz odporca prevzal do vlastných rúk a v 15-dňovej lehote nepodal odpor. Vedľajší účastník podal odpor voči vydanému platobnému rozkazu až listom doručeným súdu dňa 15.10.2012. Vedľajší účastník nebol účastníkom konania v čase vydania platobného rozkazu. Odmietnutie odporu považuje za správne. Nakoľko postavenie vedľajšieho účastníka je čiastočne obmedzené, jeho lehota na podanie opravného prostriedku je limitovaná lehotou účastníka konania. V tejto súvislosti navrhovateľ poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/70/2012, odôvodnenie ktorého je potrebné vykladať tak, že vedľajší účastník nemôže v čase, kedy vstúpi do konania, mať viac práv alebo viac povinností ako účastník, na ktorého strane sa chce konania zúčastniť. V tejto súvislosti navrhovateľ poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Cob/17/2012, podľa ktorého má vedľajší účastník právo podať odvolanie iba v tých prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkmi. Právo podať odvolanie prináleží len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím súdu spôsobená ujma. Keďže medzi odporcom a vedľajším účastníkom zo žiadneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnávania vzťahu medzi nimi, odvolanie vedľajšieho účastníka je potrebné považovať ako odvolanie podané neoprávnenou osobou. Obdobný názor vyjadril aj Krajský súd v Nitre v rozhodnutí sp. zn. 9Co/191/2012. Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil a priznal trovy

odvolacieho konania vo výške 29,20 eur s DPH pozostávajúce z 1 úkony právnej služby vo výške 19,92 Eur s DPH a režijným paušálom k právnomu úkonu vo výške 9,37 eur.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. Pri preskúmaní uznesenia bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený toto uznesenie preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimku by mohli tvoriť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po takomto preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody sú neopodstatnené a preto nemôžu prívodiť zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Prvostupňový súd vo veci rozhodoval platobným rozkazom. Tento platobný rozkaz bol doručený odporcovi dňa 4.9.2012. Do skráteného konania vstúpil vedľajší účastník dňa 19.9.2012 a odpor bol doručený súdu dňa 15.10.2012.

Z obsahu spisu odvolací súd zisťuje, že odporca odpor proti platobnému rozkazu nepodal. Ďalej odvolací súd zisťuje, že platobný rozkaz bol doručený odporcovi do vlastných rúk dňa 4. 9. 2012. Lehota na podanie odporu uplynula dňa 19. 9. 2012. V uvedený deň vstúpil do konania vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov. Tým, že došlo k doručeniu platobného rozkazu účastníkovi konania, t. j. odporcovi, toto právo zákonným spôsobom bolo uspokojené. Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva, že by účastník konania mohol požadovať opakované doručovanie už raz riadne doručeného súdneho rozhodnutia, t. j. platobného rozkazu. Odporcovi, ak mu bol doručený platobný rozkaz, vyvstalo oprávnenie z O.s.p., a to že mohol podať proti tomuto platobnému rozkazu odpor. V čase po doručení platobného rozkazu odporca už nemá právo na jeho opätovne doručovanie, pretože už mu bolo doručené a vedľajší účastník, ak procesne platným spôsobom vstúpil do konania, nemal právo na doručenie takéhoto platobného rozkazu, ale len ak právo na podanie odporu. Mohol využiť podanie odporu v mene žalovaného do konca lehoty na podanie odporu. Aj keby súd prvého stupňa doručil platobný rozkaz vedľajšiemu účastníkovi, išlo by len o informovanie tohto účastníka o jeho forme a obsahu bez toho, aby mu plynula nová lehota

na podanie odporu. Jej plynutie je znením § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p. procesne spojené s plynutím lehoty u účastníka, na ktorého strane sa chcel zúčastniť konania. Ale kvôli úplnosti odvolací súd dodáva, že právo na doručenie platobného rozkazu by vedľajšiemu účastníkovi vzniklo len v prípade, ak by do konania vstúpil pred vydaním platobného rozkazu alebo po jeho vydaní, ale pred doručením odporcovi. V takomto prípade by existovalo právo pre odporcu na riadne doručenie platobného rozkazu.

Právo podať opravný prostriedok má vedľajší účastník len v prípadoch a za podmienok ustanovených zákonom. Predchádzajúce stanovisko súdu sa týka iba predpokladaného zastúpenia odporcu vedľajším účastníkom. V danom prípade nejde o zastúpenia účastníka vedľajším účastníkom, ale o jeho samostatné postavenie v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak týka sa to sporového konania a vydanie platobného rozkazu nespadá do sporového konania. Odpor proti platobnému rozkazu je riadnym opravným prostriedkom sui generis proti meritórnemu výroku platobného rozkazu. Na jeho podanie je z povahy veci subjektívne

legitimovaný len odporca a vzhľadom na to, že v zákone výslovne nie je upravená legitimácia vedľajšieho účastníka na podanie odporu, ako je to v prípade podania odvolania v zmysle ust.

§ 201 O.s.p., z toho potom jednoznačne vyplýva a je potrebné vyvodiť jednoznačný záver, že vedľajší účastník nemá oprávnenie podať odpor (pomocou argumentu esilentiu legis). Uvádzaný rozsudok NS SR, o ktorý opiera svoje stanovisko vedľajší účastník, sa na uvedený prípad nevzťahuje. V tomto rozhodnutí NS SR rieši podanie odvolania a dovolania, ale nie podanie odporu a to je podstatný rozdiel. Z tohto dôvodu odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa považuje ako vecne správne a potvrdzuje ho podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ. Podľa ust. § 224 ods. 1 cez § 142 ods. 1 O.s.p. navrhovateľovi boli priznané na účet jeho právneho zástupcu trovy odvolacieho konania za 1 úkon právne pomoci - vyjadrenie k odvolaniu v sume 29,- eur s DPH (19,92 + 9,37 režijný paušál + DPH).

Povinnosť uhradiť náhradu trov konania bola uložená vedľajšiemu účastníkovi z dôvodu neúspešnosti v odvolacom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.